

Een sprookje of een tragedie in Schoorl ??

Voor een sprookje moet het goed aflopen ...maar dat weten we nog niet...

Heel lang geleden woonden er op een groot Schoorls landgoed actieve, betrokken bewoners. Ze deden veel samen en leefden langs de rand van de zee met brede duinen.

Het was niet altijd prettig want bij harde westenwind stooft het duinzand over hun tuinen en verstikte de net geplante aardappelen en bloemkool.

Ze bedachten een mooi maar moeilijk plan.

Als we goed samen werken kunnen we heel veel bomen planten, die houden de wind en het zand tegen. Ze begrepen dat alleen dennen dat zouden kunnen overleven. Ze gingen aan de slag en waren na jaren van zwaar werk heel tevreden.

Het werd steeds fijner om op het landgoed te wonen en van heinde en verre kwamen bezoekers hun mooie omgeving bewonderen.

Na verloop van jaren kwamen er zoveel mensen dat het karige bestaan van de bewoners kon worden ingeruild door gasten te ontvangen. En iedereen genoot ervan.

Tot zover en ze leefden nog lang en gelukkig.

Verderop in het land werd door de gezant van de koning in Haarlem met enige afgunst gekeken naar al die mooie bomen.

Na 3 afschuwelijke branden leefde men mee met de bewoners, maar er waren toch nog heel veel bomen over!

Na enige tijd besloot men een natuurclub Staatsbosbeheer er naar te laten kijken. Vlak daarvoor had men deze club zelfstandig gemaakt; er moest dus geld verdiend worden!

Verwerkt moest worden:

- Geld verdienen
- Biocentrales die hout nodig hebben.

Na verloop van veel vergaderingen ontsproot er een ingenieus plan.

We zeggen dat we stuifduinen willen en nieuwe biodiversiteit; die dennen zijn niet oorspronkelijk en kunnen dus weg en dat levert veel geld op.

Een enkele boswachter met hart voor de natuur ging toch met pensioen en werd vervangen door een jong exemplaar, die nog geloofde in de waarde van de snode plannetjes.

Bewoners van Schoorl, flora en fauna, Gemeente Raad van bestuurder Bergen ach.....

We houden duindialogen en mensen mogen met de boswachter mee fietsen

Dat komt helemaal goed.

De bestuurders van de Gemeente hebben het veel te druk met zichzelf en andere zaken.

De bewoners hoorden ervan maar konden zich niet voorstellen dat een natuurclub zoiets zou bedenken en vertrouwden op het door hun gekozen Bestuur.

Op een kwade dag verscheen er een enorm gevaarte dat in een wip zo'n 18.000 grote gezonde bomen in stammetjes veranderde.

Het bos huilde en de bewoners erbij. Maar ja, dit heette uitdunnen en was onderhoud.

Daarna kwam Fase 1 waarin 2 hele bossen moesten verdwijnen.

Daar moest de Gemeente zich over uitspreken . Dan zou het vast wel goed komen..

Tja.... eind december toen iedereen al in Kerstsfeer was nam een heel klein groepje snel de beslissing dat het mocht.

Overleg met al die Gemeenteraadsleden zou alleen maar reuring geven, dat sloegen ze dus maar over.

Gelukkig gaan de vogels broeden en zijn er toch 'n paar bewoners die bezwaar maken, maar zoals de boswachter zegt: de natuur wacht wel even, die bomen gaan weg.

En zo weten we dus niet hoe het verder gaat; een sprookje met goede afloop of een tragedie waar van de kleinkinderen later zullen zeggen: waar zat jullie verstand???

jullie wisten toen toch ook al van CO2 en de waarde van levende natuur.

Wat heeft rijden in een elektrische auto voor zin als je de bossen hebt gesloopt.

Jullie worden bedankt voor die enorme zandvlakte zonder flora en fauna.

Of...

- Schoorl word wakker
- Bergen word wakker
- Bestuurders word wakker.

En laat voortschrijdend inzicht een plaats krijgen.

Corrie Bakker een bezorgde inwonster van Schoorl